

ת"פ 37605/10 - מדינת ישראל נגד דני אסקיאס, אלמוג קאסוטו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 37605-10-16 מדינת ישראל נ' אסקיאס(עוצר)

ואח'

בפני כבוד השופט אליו ביתן

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. דני אסקיאס (עוצר)

2. אלמוג קאסוטו (עוצר)

גזר דין

הנאשמים הודיעו בעובדות כתוב האישום המתוון שהוגש נגדם, שאלה עיקריתן -

ג.כ. - נ.כ., יולי 1996 ו- 1993, בהתאם, הם אחיהם (להלן: "המתלוננים"). בתאריך 16.10.3. בшуוט הלילה הם בילו במועדון ה"קריז' אלפנט" באילת, בו בילו באותו עת גם הנאשמים. בשלב מסויים, ג.כ. נתקל בטעות באחד הנאשמים וכתוצאה מכך נשפר על אחד הנאשמים משקה וודקה ש.ג.כ. החזיק בידו. במקום התפתחה מהומה ומאבטח המקום הוציאו את הנאשמים ואת המתלוננים אל מחוץ למועדון. הנאשמים התקרבו אל המתלוננים, והנאשם 2 שאל אותם: "מה עם הכבוד שלי? איך אנחנו מסיימים את זה פה? אני רוצה אוدم או כסף", תוך שהוא מפנה לעבר המתלוננים זוכחת שהחזק בידו. המתלוננים השיבו לו כי אין להם כסף והתרכקו מהמקום. הנאים אחזו בבקבוק זכוכית, ניפצו אותם וצעדו אחרי המתלוננים. בשלב מסויים המתלוננים עצרו והנאשמים שבו ודרשו "אוدم או כסף", כשהנאשם 2 מצמיד בקבוק שבור לפניו של ג.כ. . הנאשם 2 דרש מג.כ. לפנות את חולצתו ולהראות לו את כספי מכנסי, תוך אינוי הנאים שם לא יעשו כן ידקרו אותם, והנאשמים נטלו מג.כ. את מכשיר הטלפון הסולארי שלו ושני צמידים. הנאים דרשו מנ.כ. את מכשיר הטלפון שלו וכיסף והוא השיב להם שאין לו לא טלפון ולא כסף.

לאחר מכן הנאים התרכקו מהמתלוננים והמתלוננים הלקו אחריהם והפיצו בהם שישיון להם את הטלפון. הנאים לא שעו לבקשת המתלוננים, עצרו מונית שחלפה במקום ועלו אליה. המתלוננים הגיעו אל דלת הנסע במונייה, אחזו בנאשם 1 ודרשו ממנו שישיב להם את הטלפון ותוך כדי כך ג.כ. היכה את הנאשם 1 ומשר אותו. בסופו של דבר הצליחו המתלוננים לחוץ את הטלפון והתרכקו מהמקום.

על יסוד הודהת הנאשמים בעובדות כתוב האישום המתוון, כאמור, הם הורשו בעבירה של דרישת נכס באזמים, לפי סעיף 404 סיפה לחוק העונשין תשל"ג-1977.

הודהת הנאשמים באהה במסגרת הסדר טיעון בגדרו הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על כל אחד מהנאשמים שנת מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי וחיבור בפיוצי למטלונים בסך 1,000 ל'. לגבי הנאשם 2 הומלץ גם להפעיל מאסר על תנאי בגין התליו ועומד נגדו מת.פ. 36856-01-13 ולהורות כי 9 חודשים ממנו יהיו בחופף למאסר שיטול עלייו בתיק זה ו- 3 חודשים במצטבר.

ב"כ הتبיעה הסביר כי הסדר הטיעון נועז בעיקרו בקושי ראייתי וכי הتبיעה התחשבה גם בהודאת הנאים, בחסכון בזמן שיפוט וביתור הצורך של המתלוננים להתייצב לעדות בבית המשפט; טען כי העונש המוצע מתאים לנסיבות; וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

בא כח הנאשם 1 ציין כי הנאשם בחור צעיר וכי העבירה האחרונה עליה הובא לדין היא משנת 2011, עת היה קטן. עוד טען, כי הנאשם עבר תהליכי שיקומי ארוך וכי הוא מקיים אורח חיים נורמלי ועובד לפרנסתו. וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

בא כח הנאשם 2 ציין את התקיון המשמעותי שהוכנס בכתב האישום המתוקן ואת הودאת הנאשם, וטען כי התנהגות המתלוננים תרמה להפתחות האירוע וכי גם הם הפעילו אלימות כלפי הנאים, והנائب 2 נפגע במהלך האירוע. וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

הנאים אמרו כי הם מצלעים על השתלשות העניינים.

מקומות ביולי הופכים לא אחת לזרה אלימה ומסוכנת. על הגורמים הנוגעים בדבר, ובهم בית המשפט, לנקט בצדדים האפשריים למיתון התופעה, בין היתר בהטלת עונשים משמעותיים על אירועי אלימות המתרכשים במקומות כאלה.

האים "דם או כסף", מזעע. מי שעלה רקע היתקלות מקרית במקום הומה, דורש פיצוי או "דם", מלמד על עצמו שעריכו עבריים ואלים, והוא מסוכן לציבור. כאן, הנאים גם נטלו בפועל רכוש של אחד המתלוננים במא שגרה חלק מהענשתם, ורק התעקשות המתלוננים ופעולותיהם הביאו להשבת הרכוש לבעליו. ברגיל, העונש הרاوي למעשה הנאים צריך לכלול תקופת מאסר משמעותית.

הנائب 2 נדון ביום 13.9.13, בת.פ. 36856-01-13, לשנת מאסר בפועל ול- 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה של קשירת קשר לשפע, כניסה למקום צבאי, או ניסיון לגניבתה. הצדדים לא חילקו כי העבירה בה הורשע כאן, בנסיבות, מפעילה את המאסר על תנאי.

לאחר ש שקלתי בדבר החלטתי לאמץ את הסדר הטיעון.

הנאים הודיעו בעובדות כתוב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון הכלל המלצה משותפת לעונש, מתוך ציפיה סבירה שהסדר יכבד על ידי בית המשפט.

ברקע הסדר הטיעון קושי של הتبיעה להוכיח את שייחסה לנאים בכתב האישום המקורי.

הודאת הנאשם מבטאת נטילת אחריות והוא חסכה זמן שיפוט ומשאבים נוספים וכן חסכה מהמתלוננים את הצורך להתייצב בבית המשפט ולהעיד.

העונש המוצע, כולל תקופות מאסר בלתי מבוטלות.

הכל הוא שבתי המשפט מכבדים הסדרי טיעון אלא אם כן קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את דחיתתם. כאן אין סיבה שלא לכבד את הסדר הטיעון.

סוף דבר, אני מטיל על הנאים את העונשים הבאים:

עמוד 2

הנאשם 1

12 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו.

6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא עבר עבירה אלימوت שהיא פשע.
אני מחייב את הנאשם לשלם לכל אחד מהמתלוננים פיצוי בסך 500 ₪.

הנאשם 2

12 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו.

הפעלת מאסר על תנאי מת.פ. 36856-01-13. 9 חודשים מהם יחפפו למאסר כאן ו- 3 חודשים יצטברו לו. בסך הכל
ישא הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו.

6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא עבר עבירה אלימوت שהיא פשע.
אני מחייב את הנאשם לשלם לכל אחד מהמתלוננים פיצוי בסך 500 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט בטבת תשע"ז, 17 בינואר 2017, בהעדר הצדדים.